

Avslöjade:

USAs instruktioner till ”dissidenterna”

Eva Björklund

USAs ambassadör i Panama, Jonathan Farrar, var chef för USAs intressekontor i Havanna 2008-2011 och därmed den som hade kontakten med och finansierade ”dissidenterna”. Så här skriver han i en rapport till USAs utrikesdepartement om dem:

”Oppositionsgrupperna domineras av individer med så överdriven uppfattning om sin egen betydelse att de inte kan arbeta i grupp. [...] I stället slösar de mycket kraft på att undergräva varandra. Trots att de hävdar att de företräder ”tusentals kubaner” finner USA:s intressekontor få belägg för något sådant stöd. [...] I stället ägnar dissidenterna sina krafter åt att få pengar.”

Farrar avslutar sin rapport: ”det är väldigt få dissidenter, om det ens finns någon, som har en politisk vision som skulle kunna leda en framtida regering. Om man bortser från själva skammen, skulle ni dessutom få det kubanska folket mot er om ni besudlar ert goda namn genom att liera er med en dissident som Elizardo Sanchez.”

Inför Amerikatoppmötet i Panama återupptog Farrar kontakten med dem. De hade kommit dit på USA-pengar för att framföra husbondens röst på ”Civilsamhälleforumet” och ”Folkens toppmöte”. Tillsammans med Michael Kosack, också med erfarenhet från USAs Havannakontor, hade han uppdraget att tala om för kubanerna vad de skulle säga och göra och hur. I instruktionsmötena deltog också

USA-finansierade oppositionsgrupper från Venezuela, Nicaragua, Bolivia, Ecuador och Argentina som fick förhållningsorder om hur de skulle samordna sina aktioner mot de genuina folkrörelseföreträdarna på plats i Panama.

De skulle offentligt stödja de förändringar gentemot Kuba som Barack Obama inlett och undvika att stödja den exilkubanska extremhögern från Miami (också på plats med USA-stöd), som bekämpar Obamas politik och Kubas deltagande i toppmötet.

De kubanska dissidenterna tillhölls också att stödja föreställningen om enighet bland grupperna på Kuba och undvika konfrontationer, för att istället kunna bli erkända som trovärdig opposition. Tanken var att de skulle erkännas som företrädare för ett framtida civilsamhälle på Kuba efter Castroerans slut.

USAs sändebud beklagade att på grund av en argentinsk kvinna som deltog på Ungdomsforumet hade USAs finansiering och instruktioner till de kubanska dissidenterna blivit bekant. Men de lovade att Obama skulle träffa några av dem i slutet av sitt Panamabesök och de som följt instruktionerna skulle väljas ut till träffen.

Men Farrar misslyckades i sitt uppsåt, istället dominerade de gamla fanatiska terroristerna

Källor: Confidential Havana 2000221: The U.S. and the role of the opposition in Cuba. By: COM Jonathan Farrar) samt Prensa Latina, 150411